

KOLIĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* koli się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Toczyć się; tu w przen:

Fraza: peryfr. »portugał się [na kim] koli« = ktoś się bogato ubiera, widać w jego stroju wydane pieniądze: Zda mi się łżeć rękawow wiśi około niey/ Perły y drogie łztuki przyłzyto też do niey. [...] Y widźiśz ten portugał iák się ná niey koli ZbylPrzyg A2v.

Formacja współrdzenna cf KOLIĆ.

MM